

Folytatás a 9. oldalról

konferenciához kapcsolódó kiállításra hívták meg Hollandiába, ahol Jorwert XII. századi templomában találkozott a művészetszerető közönséggel. Milyen kapcsolata lehet a képzőművészetnek a matematikával, a matematika objektivitása, vagy a művészetek szubjektív volta a fontosabb?

– Csak látszólag távoliak ezek a területek, de ha az ókori egyiptomi és görög művészet kiszámított arányaira gondol, az évszázadokon át egyre tökéletesedő aranymetszésre, a „tudós” művészekre Leonardótól Escherig, vagy éppen felidézi Dürer Melancholia című grafikáját, amely szinte eszenciája a képzőművészetben megjeleníthető matematikai szépségeknek, akkor már nyilvánvaló az összefüggés. Az évenként megrendezett

Bridges (Hidak) konferenciákon ezekre az összefüggésekre irányítják a figyelmet az előadók és a kiállítók. Úgy gondolom, hogy a munkáim egy részében megjelenő vizuális paradoxonok, optikai játékok, perspektívikus torzítások, amelyeket tükrök próbálnak újra értelmesse tenni, a képzőművészetnek ehhez a viszonylag ismeretlen határterülethez tartozik, s nyilván így vélték a konferencia szervezői is, ha már azt a szép régi templomot felajánlották a képeimnek.

– Készültek-e újabb versek azóta?

– Sajnos az utazások miatt a kötet megjelenése óta nem sok verset írtam, inkább rajzok születettek. Tavasszal Pesterzsébetre hívtak, azután Melbourne-be látogatók majd el.

Galgóczy Zsuzsa

November 5-én 18 órakor Orosz István Körzövel rajzolt víz című verseskötetének bemutatóján a szerzővel Szócs Géza beszélget gyermek- és egyetemi évekről, tanárokról, barátokról, képzőművészetéről, matematikáról és líráról, rejtőzködésről és kitarulkozásról a budakeszi Nagy Gáspár Városi Könyvtárban.

NAGY GÁSPÁR
VÁROSI KÖNYVTÁR
BUDAKEZSI

Hogyan tovább Nagyszénászugi Víziközmű Társulat?

A napokban jelent meg az önkormányzat lapjában az önkormányzat egyoldalú nyilatkozata a Nagyszénászugi Víziközmű Társulatról, amelyet a polgármester mellett kizárólag a képviselő-testület vezető pártpolitikusai írtak alá. A politikai deklaráció állításai, de sok esetben a vitathatatlan tények megközelítése is homlokegyenest ellentétes azzal az állásponttal, amit a társulat vezetője, Juhász Ágostonné évek óta a nyilvánosság felé szűkre szabott megnyilatkozásai során képviselni próbált. Juhászné 2002-ben a tagok kérésére egy rendőrségi nyomozással terhelt, kaotikus helyzetben vállalta, hogy rendbe szedi a Nagyszénászugi Víziközmű Társulat ügyeit műszaki, pénzügyi, könyvelési és dokumentációs szempontból egyaránt. Több éves sziszifuszi munka eredményeként 2007-ben az önkormányzattal kötött megállapodásnak megfelelően egységes és letisztázott helyzetet teremtve átadta a városnak a megvalósított hatszáz milliós víziközmű-vagyont annak minden bevételével, kiadásával és dokumentációjával együtt. Azt gondolhatnánk, hogy ez dicséretes tett volt, s a társulatban szintén tagsággal rendelkező önkormányzat értékeli ezt az erőfeszítést, de nem így történt. Az önkormányzat még az átadás-átvétel megtörténtét is vitatja, milliókat költ ügyvédre, aki a másik fél állításainak valótlanágát hivatott bizonyítani. Az elmérgesedő helyzet következményeként 2007 decemberében a társulat a megszűnés mellett döntött. Az önkormányzat ezt bíróságon megtámadta, de a pert első fokon elveszítette. Közben a társulat kezdeményezésére nagy nehézségek árán mediátor közvetítésével megkezdődött az álláspontok közelítése is. A meglehetősen szövevényes, kevesek által áttekinthető történetről munkatársunk Juhász Ágostonné, a társulat volt vezetőjét kérdezte.

– Nem jellemző, hogy társulatok ilyen volumenű beruházást hozzanak létre. Társulatunk közel 35 kilométernyi vezetékét épített, több ezer ingatlan kapott megfelelő vízellátást, Makkoson és Nagyszénászugban a tüzivíz ellátás biztosított, az önkormányzati és magáningatlanok használati és forgalmi értéke felértékelődött. A beruházás értéke meghaladja

a 600 millió forintot. Ehhez a vagyonhoz térítésmentesen jut az önkormányzat.

Az inkább jellemző, hogy az önkormányzatok iródtak, informatikai eszközöket, telefont, internetet és szakmai háttérrel, sőt jelentős önkormányzati fejlesztési forrást is adnak a víziközmű-társulatok működéséhez, a beruházás megvalósításához, hiszen a társulatok az önkormányzat helyett valósítják meg a beruházásokat. Budakeszin mindezt a társulat nem kapta meg. Amikor 2002 végén a víziközmű ügyeit a korábbi vezetéstől átvettük, a polgármester úr azt mondta, hogy ezekben a kérdésekben nem tud segíteni...

– Farkas Gyula polgármesterről van szó?

– Igen. Az elutasítás miatt kénytelenek voltunk mindezt a szolgáltatási piacról beszerezni, ami működési költségeinket jelentősen megemelte. 2002-ben olyan kevés iratot és olyan zűrzavaros állapotot voltam kénytelen átvenni, hogy magam sem hittem abban, hogy képesek leszünk a folyamatokat rekonstruálni. Évekig tartó erőfeszítést kívánt, hogy tisztában legyünk a pontos műszaki tartalommal, a pénzügyi ráfordításokkal, tudjuk azt, hogy a tagok közül kik, milyen jogcímen, mely szervezetnek, mikor, mekkora összeget fizettek meg, mekkora a hátralékos állomány, miből lehet majd a bankhitelt visszafizetni, az adóhatósággal, a kivitelezővel, a Fővárosi Vízművekkel milyen viszonyban is vagyunk.

– Az előző vezetést elmarasztalta valamiben a bíróság?

– Mi arról értesültünk, hogy 2005-ben lezárult a rendőrségi nyomozás és az ügyész vádat emelt. A továbbiakról nem tudok nyilatkozni.

– Az Önkormányzat több váddal is illette Önöket. Vegyük például mindjárt a Fővárosi Vízműveket. A képviselők a Fővárosi vízműveket úgy tekintik, mint aki a társulatot „kihúzta” a bajból és egy gesztust gyakorolt akkor, amikor 2006-ban egy több mint száz tíz milliárd forintnyi összeget kifizetett a társulatnak.

– Szó sincs gesztusról. Rámutattunk egy

hibára a vízművek és a társulat jogviszonyában, amit a vízművek elismert. Hogy ne kerüljön sor perre, egy ésszerű, a felek kölcsönös érdekeire alapozott megállapodás született, melynek keretében a Vízművek elismerte és teljesítette is fizetési kötelezettségét.

– Mi volt ez a hiba?

– Ezt üzleti titokként kezeljük, a Vízművek is és mi is.

– Egy másik vitás ügy a kivitelező elszámoltatása.

– Igen. Az önkormányzat nem akarja megérteni, hogy mi miért nem pereltük be a kivitelezőt mondjuk 2004-ben vagy 2005-ben. Egyrészt azért, mert a kivitelező az előző vezetést alatt nem fejezte be a beruházást. Sőt két eltérő tartalmú kivitelezői szerződést is „örököltünk”, ami alapján el kellett volna számolnunk a kivitelezővel. Másrészt egy hiányos iratanyag-halmazzal rendelkezünk csupán és egész egyszerűen nem tudtuk megszerezni a pénzforgalom teljes számlaállományát alátámasztó dokumentumokat hosszú időn keresztül. Több évre visszamenően kb. 100 ezer db adatot egyeztetünk és értelmeztünk, a könyvelést több évre visszamenőlegesen újra elvégeztettük a könyvvizsgálattal együtt. 2005-ben tűnt először úgy, hogy talán megnyugtatóan össze tudtuk rakni a pénzügyi folyamatokról a teljes képet. De 2005-ben még kaptunk a rendőrségtől korábban, a két éven át tartó nyomozás során lefoglalt iratokat, olyanokat is, amelyeket addig nem ismerhettünk, s ekkor 1998-tól 2004-ig terjedő időszakot újra át kellett gondolnunk. Időközben a Fővárosi Vízművekkel el tudtuk ismertetni igényünket, hogy neki itt be kell lépnie a finanszírozásba és 2006-ra sikerült ezt megállapodásban rögzíteni. Ekkor tudtuk csak az összes együttműködő féltől, így a kivitelezőtől is kikényszeríteni a műszaki átadás-átvételhez szükséges dokumentáció kiadását. A 2006. évi választások után állt elő az az állapot, hogy a műszaki átadás-átvétel, a tulajdonjogi kérdések, finanszírozási kérdések rendezé-

se egy szerződésben lehetségessé vált. 2006 decemberében létre is jött az a háromoldalú megállapodás az önkormányzattal és a vízművekkel, amely rögzítette a beruházás pontos műszaki tartalmát és leltár szerinti értékét is. A szerződésben kikötöttük, hogy 2007. január 30-ig meg kell történnie a műszaki átadás-átvételnek. Ennek eleget is tettünk. A szerződés szerint a teljes vagyoni átadás-átvétellel kapcsolatos eljárást is le kellett folytatnunk. Ez is megtörtént, erről tanúskodik a 2007. április 4-én felvett jegyzőkönyv.

– *Mi a válasz arra a többször felmerülő kérdésre, hogy miért nem perelte a társulat a kivitelezőt?*

– A válasz az, hogy mi csak 2006 második felében kerültünk abba a helyzetbe, hogy a nagy nehezen rendbe szedett iratokkal egy peren kívüli eljárásban tudtunk volna a kivitelező felé kifogást emelni. Ezt követette volna a per. De a célunk nem az volt, hogy pereljük a kivitelezőt, hanem az, hogy egy peren kívüli megállapodás keretében rendezzük a vitatott kifizetéseket és a teljesítést. A 2006 decemberében kötött háromoldalú megállapodás olyan határidőket tartalmazott, amelyek miatt a vita lefolytatására már csak az önkormányzat felé megtörtént teljes vagyoni átadást követően kerülhetett sor, a jogvita lefolytatása így az önkormányzat feladata lett. A társulat átadta, az önkormányzat átvette a kivitelezővel szembeni pontos, jogcímes, tételes és beárazott követelésekre vonatkozó jogfenntartó nyilatkozatokat 2007. április 4-én. Ennek a felleltározott - egyébként nem nagy mennyiségű - irattalomban birtokában a kivitelezővel az eljárást már rég le kellett volna folytatnia.

– *Az önkormányzat azt is vitatja, hogy tagi alapon fizetési kötelezettsége lenne a társulat felé érdekeltségi hozzájárulás címen.*

– Egy víziközmű-társulat működési területén, aki nem önként lép be a társulatba, az kényszertaggá válik, s ha ingatlana érintett a fejlesztésekben, akkor fizetési kötelezettsége is van. Az átadás-átvétel előtt még egyszer végigellenőriztük az ingatlanállományt és nem csak az önkormányzat, de számos magánszemély felé is megállapítottunk kötelezettséget, hogy teljessé tegyünk azt a kört, akiknek fizetniük kell. Az önkormányzat írásos értesítést kapott és 30 nap állt rendelkezésére, hogy ezeket megfellebbezze bírósági úton. A 30 nap jogvesztő határidő, tehát ha nincs fellebbezés, beáll a fizetési kötelezettség. Az önkormányzat nem fellebbezett.

– *Gondolom, ez a jegyző felelőssége.*

– A fizetési értesítéseket és az erre vonatkozó határozatot a hivatal vette át. A hivatal a jegyző vezeti. A jegyző nyilatkozhat arról, hogyan történt az iratkezelés. Mivel az önkormányzat nem élt a fellebbezéssel, fizetési kötelezettsége beállt már 2007-ben. Megjegyzem, az lett volna jogellenes és etikátlan, ha az önkormányzat ingatlanai után a társulat nem állapít meg fizetési kötelezettséget, és csak a magáningatlanok tulajdonosaitól várja el az anyagi hozzájárulást.

– *Úgy tudom, százhusz önkormányzati ingatlan jön itt szóba, de az önkormányzat szerint csak öt ingatlan után kellene csak fizetni.*

– A jogszabály szerint használatától függetlenül minden olyan ingatlan után fizetni kell érdekeltségi hozzájárulást, ahol megnyílt a vízvételi lehetőség. Arról nem a társulat tehet, hogy Budakeszi önkormányzatának közötti és egyéb közterületi ingatlanai sok-sok önálló helyrajzi számú ingatlanból állnak, ezért nem egy, hanem számos ingatlan után kell érdekeltségi hozzájárulást fizetnie Makkoson és Nagyszénászugban. Hogy miért van ez így, nem tudom, de azt fontos tudni, hogy amikor az önkormányzat megfizet bármely érdekeltségi hozzájárulást, a kifizetésével szemben vagyoni értékű jogot könyvel el, s a vagyoni értékű jog könyvszerinti értéke megegyezik az érdekeltségi hozzájárulás összegével. Jelen esetben pl. 42 millió forintot fizet meg, így vagyona 42 millió forinttal gyarapszik. A vagyoni értékű jogot értékesítheti, mert az önmagában piacképes. Nem könyvszerinti értékben, hanem piaci áron juthat bevételhez. Negyvenmilliót fizet most, és az piaci értékben ennek többszörösére tehet szert. Erre a felvetésemre már megkaptam a választ egy ülésen, miszerint nem életszerű erről így beszélni. En meg azt mondom, hogy nagyon is az. Javasoltam, hogy amikor a szennyvíztisztító telep önrészét az önkormányzatnak igazolnia kell, a társulati érdekeltségi hozzájárulás megfizetésével keletkezett vagyoni értékű jogot piaci érteken vegye figyelembe. De azóta, hogy átdatuk az önkormányzatnak a teljes vagyont, az önkormányzat már nem a víziközmű-társulatnak tartozik a több mint negyvenmillió forinttal, hanem saját magának. Ez az önkormányzat belső adósságává vált, s akár el is engedheti magának. Csak akkor készíthető kezesként kell kifizetnie ugyanezt az összeget a bankhitel törlesztésekor. Ezeket az összefüggéseket látni kell, de hát nem az én feladatom, hogy újra és újra észrevetésemet és bemutassam az önkormányzat számára. Bizottsági feladat a vagyonnal való gazdálkodás optimalizálása és a hatékony pénzügyi megoldások kidolgozása.

– *Mégis mondana egyet az e téren felmerült problémák valamelyikének a megoldására?*

– A bankhitel finanszírozása miatt aggódik mindenki, miközben a pénz az utcán hever. Ezzel a társulattal megépítették azt a százmillió forint értékű grafitsöves, nagynyomású, nagy átmérőjű vezeték szakaszt is, amely a Budakeszi úti Púphegyi medencétől egészen a makkosmáriai templomig húzódik. Ezzel a vezetékkel Makkosmárián a kb. Makkosi út és a Korányi szanatórium között elhelyezkedő ingatlanok korábban bizonytalan vízellátása is kiegyensúlyozottá vált. De ez a terület nem tartozott a társulat érdekeltségi területéhez, ezért onnan érdekeltségi hozzájárulást beszélni nem lehetett, holott van ott több száz ingatlan. Most, amikor az önkormányzat ezt a beruházást átvette, azt mint saját beruházást kellett lekönyvelnie. Ezzel megnyílt a lehetősége arra, hogy

bevonja azokat az ingatlantulajdonosokat is a beruházás finanszírozásába, amelyek a stabilá váló vízfogyasztás előnyeit élvezik, de hozzájárulást még nem fizettek érte. Ne feledjük el, az önkormányzat nagyon is tisztában van azzal, hogy Makkosmária és Nagyszénászug területén az ún. „zöld-ségtárolókban” családok élnek és laknak, lakás célú a valós használat. Ideje lenne a tényleges használatot elismerni nem csak Makkoson, hanem Nagyszénászugban is! Belátom, nem lesz népszerű ezzel egy időben kiróni a területek fejlődéséhez kötődő fizetési kötelezéseket is azon ingatlantulajdonosok felé, akik érdekében közösségi kifizetések történtek. Nem kell tehát arra hivatkozni, hogy a társulati beruházás terhet ró az adófizető budakeszi polgárokra. Azzal kell megfizettetni az értékkülönbözetet, aki még nem fizetett a többlet értékért, a többlétszolgáltatásért, de közvetlenül és kizárólagosan élvezti annak előnyeit. A vagyoni átadás és átvétel az önkormányzat oldalán olyan előnyös helyzetet teremtett, amelyben csak gondolkodni és cselekedni kellene.

– *Jogosan vonja-e kétségbe az önkormányzat, hogy április 4-én lezajlott a teljes vagyoni átadás-átvétel a Nagyszénászugi Víziközmű Társulattal?*

– Nem. Erről a 2007. április negyedikén felvett jegyzőkönyv egyértelműen és hitelt érdemlően tanúskodik. E jegyzőkönyv alapján került át az önkormányzat számlájára kb. 66 millió Ft. Ezt az összeget nem szabad felhasználni aadtuk át az önkormányzatnak, hanem célhoz kötött: az összeg egyik része hitelfedezeti biztosíték. Másik részét pedig egyéni megtakarítási számlákra kellett volna továbbutalni, mégpedig azonnal. Ezt az önkormányzat a mai napig nem teljesítette, a pénzt lekötötte és kamatoztatta, nem utalta vissza a társulatnak, így az azzal való rendelkezéstől is elzárta a társulatot. A kamat is a víziközmű-társulati alszámlát illeti meg, és az kizárólag a beruházási hitel biztosítéka lehet.

Az önkormányzat 2007. április negyedikét követően szerződést kötött magánszeméllyel a korábban a társulat által ellátott ügyvitel bonyolítására, elkezdte beszédni az érdekeltségi hozzájárulásokat és leírta egy tájékoztató levélben a tagoknak, hogy ők a beruházást átvették, velük a társulat pénzügyileg elszámolt. Hétszáz ingatlantulajdonos kapta meg a polgármester és a jegyző által aláírt levelet. A hivatal víziközmű-irodát működtetett, csekkeket bocsátott ki és saját önkormányzati víziközmű-alszámlájára kérte a befizetéseket. 2007 nyarán a pénzügyi ügyintéző távozását követően szakadt meg a feladatellátás. Meg kell kérdeni a jegyzőt, kit jelölt ki a munka folytatására.

– *Aki fizetni szeretne, mit csináljon?*

– Az önkormányzat köteles fogadni a tagi befizetéseket, a visszautasítás okáról a tagok minden esetben kérjenek az önkormányzattól írásos választ és részletes indoklást.

– *A képviselőket aggodalommal tölti el, hogy*

2001-ben 286 milliós hitelt vett fel a társulat, amire az önkormányzatnak kezességet kellett vállalnia. A hitel 2010-ben jár le. Mire számíthatunk 2010-ben?

– A bankhitelre fedezet nyújt az érdekeltek lakás takarékpénztári megtakarításai, az önkormányzatnak átutalt 66 millió Ft és annak 2007-2010 közötti kamatai, az OTP által zárolt értékpapír fedezet, a jelzáloggal biztosított követelések, az önkormányzat tartozása és annak kamatai, a még meg nem fizetett érdekeltségi hozzájárulások összege, valamint az az összeg, amelyet a kivitelezőtől kell visszakövetelnie immár az önkormányzatnak. Egyébiránt az önkormányzat a létrehozott vagyontárgyak, az ivóvízhálózat használatáért évente több tízmillió Ft használati díjat kap az Fővárosi Vízművektől, amelynek összege 2007-2010 viszonylatában önmagában megközelíti a 100 millió Ft-ot.

– Az önkormányzat viszont azt is állítja, hogy a víziközmű-társulatnak a csatornázási beruházás megvalósítása is a feladata ezen a területen, a társulat alapító okirata alapján. Így addig, míg ez a cél meg nem valósul, a társulatnak működnie kell tovább és nem oszthatja fel magát, mint ahogy ezt Önök tették tavaly decemberben.

– Egy testületi ülésen Bánhidi László, az illetékes szakbizottság elnöke megkérdezte az önkormányzat által felkért szakértőt, hogy ha az ivóvíz-hálózat építési engedélyt úgy adták ki, hogy csatornaépítési kötelezettséget határoztak meg, ez a kötelezettség elévült-e, vagy átszáll az önkormányzatra, ha átveszi a vagyont vagy a nagyszénási lakosokra száll át, valamint milyen formában és milyen határidővel kérhető számon? A műszaki szakértő ezt válaszolta: „Az engedélyező hatóság azzal, hogy az üzemeltetési engedélyt megadta úgy, hogy a határidő nem lett betartva, tehát nem épül csatorna, ezzel kvázi elismerte, hogy egy lehetetlen dolgot írt elő. Üzemeltetési engedély van, a rendszer üzemelni fog. Nincs tovább a történet. Gyakorlatilag felülbíráltta magát azzal, hogy üzemeltetési engedélyt adott...” Az önkormányzat tehát nagyon is tisztában van azzal, hogy a társulatnak önmagában nincs már csatornaépítési kötelezettsége. Megjegyzem, a csatornaépítéssel igen sokat foglalkoztunk és kerestük az optimális megoldást, ez a törekvés sajtónyilvánosságot is kapott, gondoljon csak a Geotorr-ügyre. Még az előző önkormányzati ciklusban a Geotorr megkeresett bennünket, hogy az ő műszaki és finanszírozási ajánlatuk szerint építsünk csatornát Budakeszin.

– Úgy emlékszem, az akkori polgármester és az alpolgármester erősen pártolta a megvalósítást.

– De akkor már ismert volt, hogy hozzávetőleg bruttó 1,2 milliárd forintból meg lehet valósítani Makkosmária és Nagyszénászug teljes csatornázását. Ehhez képest a Geotorr hárommilliárdra tett ajánlatot. Ráadásul az általuk alkalmazott pénzügyi konstrukció visszasságaira mi rámutattunk, emiatt aztán végleg kiestünk az önkormányzat kegyeiből. S bár az önkormányzat az uniós pályázat előkészítését már több éve végzi, a csatornázás és szennyvíztisztító megvalósí-

tására vonatkozó tervek véleményezésében nem vehettem részt. Csak 2006 után, a választásokat követően hívtam meg Kovács Enikő alpolgármester egy pár olyan egyeztető tárgyalásra, ahol megismerhettem a már majdnem kész tervdokumentációt. Nem okozott sikert, hogy észrevétel tettem, hogy miért nem Makkosmária és Nagyszénászug egész területére készítik el a csatornázási terveket. Arra kérdésre, hogy kívül akarja a csatornázási beruházást megvalósítani, az önkormányzat a mai napig sem adott értékelhető választ. Semmilyen módon nem derült ki, hogy az önkormányzatnak szüksége lenne a Nagyszénászugi Víziközmű Társulatra. Mivel a 2007. április 4-i átadás-átvételt követően nem maradt egy fillérünk sem, amiből a működésünket finanszírozni tudnánk, fontolóra vettük azt a kérdést, hogy szükség van-e ránk. S mi úgy látjuk, hogy Budakeszi városnak nincs szüksége a Nagyszénászugi Víziközmű Társulatra, bennünket nem tekint partnerének, egyoldalú deklarációk mentén tárgyal velünk, ezért a küldöttgyűlés úgy határozott, hogy módosítja az alapszabályát. Az ivóvízhálózat építési kötelezettségünknek eleget tettünk, a szervezet megszűntetéséről döntöttünk.

– Nincs semmi, ami csatornaépítési kötelezettséget előírna? Például az alapszabály?

– Egy építő közösség vagyunk és az építési közösség eldöntheti, hogy mit tesz, és mit nem tesz. Hogy az alapszabályban benne van, hogy a közösség több közfeladatot is szeretne ellátni, az nem jelenti azt, hogy azon a küldöttgyűlés nem változtathat. Egy újabb közfeladat ellátásról ismét meg kell kérdezni az összes érdekelteket, és ha az összes érdekelteknél több mint a fele nem nyilatkozik úgy, hogy ő kívánja a csatornázási beruházást és meg is tudja fizetni a beruházás ellenértékét, akkor ezt a beruházást nem lehet elindítani. Sajnos tény, hogy az önkormányzat jelenleg Makkos és Nagyszénászug területének csak egy részét tervezi csatornázni és még abban is bizonytalan. Nagyszénászug beépíthetőségéről, a jövőjéről úgy döntött, hogy az marad egy mezőgazdasági terület, ezért a beruházás uniós támogatással ezen a területen különösen kétséges. Mivel mind az önkormányzat, mint a lakosság teherbírását meghaladja a beruházás, ilyen esetben az önkormányzatok koncessziós pályázatot szoktak kiírni, minden olyan területen, ahol a jövőben valósulnak meg városrészfejlesztések. Budakeszin több ilyen terület is van, így pl. Makkoson, Nagyszénászugban, a Barackos, a Meggyes és a Darányi területén. A koncesszió jogosultja igen komoly összeget lenne köteles fizetni az önkormányzatnak azért, hogy a beruházást megvalósíthassa és valamennyi ideig a létrehozott művet használja, az érdekeltek építési szándékukkal egy időben fizethetnék meg az érdekeltségi hozzájárulást.

Nagy problémának látom, hogy az önkormányzat nem rendelkezik önerővel, de a legnagyobb problémát abban látom, hogy az önkormányzat nem vizsgálta meg a

koncesszióban rejlő lehetőségeket és azokat nem vetette össze az egyéb megoldásokkal.

– A továbblépéshez elengedhetetlen az önkormányzat és a társulat véleményének közlése. Az önkormányzati lapban megjelent deklaráció és ez a beszélgetés nem ezt mutatja.

– Ahányszor csak sikerült leülni az önkormányzattal tárgyalni, mindig egy agresszív, sértődött, a hatalmat és az erőt fitogtató hangnemben nyilvánultak meg a társulattal szemben. Most egy ügyvéd révén, akinek ismereteink szerint több mint 4 millió forintot fizetett ki eddig az önkormányzat, perel bennünket. Az ügyvéd egy olyan szakvéleményt tett le az önkormányzat asztalára, ami a saját bevallása szerint sem a teljes iratanyag áttekintése után született, nem teljes körűen ismerte meg a beruházás összes tényét. Emiatt megállapítás is csak ennek megfelelően lehetne értelmezni. Objektívnek sem tekinthető a szakvélemény, hiszen a megbízótól további feladatot akkor remélhet, ha van tisztázandó probléma.

Mindennek ellenére továbbra is várjuk annak megértését az önkormányzattól, hogy szinte naponta kell konzultálnunk ahhoz, hogy az eddig elért eredményeket és a még rendezésre váró pénzügyi folyamatokat megóvjuk a külső hatásoktól. Ezért tettünk javaslatot többször is a mediálásra, ami egy független szakember irányítása alatt végzett folyamatos egyeztetéssel végre segítene megértetni az önkormányzattal a probléma lényegét és a mindkét fél számára megfelelő megoldás lehetőségeit megtalálni.

– Hogyan halad ez a folyamat?

– Amíg a polgármester úr és társulat között folyt az eljárás, gyorsan és eredményesen haladtunk. Amióta a polgármester jogkörét korlátozták, nem haladtunk előre. Ennél többet nem mondhatok.

– Megítélése szerint képes lenne-e a Nagyszénászugi Víziközmű Társulat véghezvinni a csatornázási beruházást Makkosmária és Nagyszénászug egész területén?

– Igen, képes lenne. Emiatt is határozott úgy a küldöttgyűlés, hogy a megszűnéséig - a folyamat legfeljebb 3 évig tarthat -, nyitott minden ez irányú egyeztetésre. Mi, budakesziek ezt az egész beruházást le tudnánk bonyolítani, de erre csak egy partneri együttműködésben vállalkozunk. Az önkormányzat most egy menedzser-szervezetet keres, amely majd ezt a beruházást bonyolítja. Ismereteim szerint ennek a szervezetnek a működésére 350 millió forintot fordíthat.

– Elképzelhetőnek tart egy partneri kapcsolatot az önkormányzattal egy ekkora volumenű beruházásban?

– Nézze, egy városi hivatalnak meg kellene tudnia valósítani egy ilyen horderejű beruházást. Együttműködésben a társulattal, ez nem lehet kétséges. Mi rendelkezünk az uniós beruházások lebonyolításához szükséges szakmai ismeretekkel. A válaszom tehát igen.

Koós Futás Katalin

